

שבת שלום קוראים יקרים

מעצם זה שהסתכל בפניו, כמבאר בלקו"מ (י"ט).

ובזה נוכל קצת להבין רמזים במשל הנפלא שמובא כאן בשיחות שלאחר ספורי מעשיות. שכל אחד ראה את החסרון שלו במנוחה של הבן - כלומר, שכל אחד ראה את החסרון שלו על ידי ההסתכלות על הצדיק. כי הצדיק זכך את פניו, את כל השבעה מדות שלו, וכל מי שמסתכל על הצדיק רואה את חסרונו בעצמו ומתחיל לעשות תשובה.

איך מסתכלים על הצדיק? על זה אומר רבנו בלקו"מ (קצ"ב), שפניו של הצדיק נצטירין בספרו, שכשלומדמים בספריו של הצדיק רואים את החסרונות שלנו ומתעוררים לעשות תשובה.

וה' יזכנו שזנזכה לתקן ולקדש ולטהר את שבעה קני המנוחה שלנו, בקדשתה העליונה אמן סלה.

שבת שלום ומברכה!

אנו עומדים כעת בימי ספירת העומר, שכידוע כל ענינם הוא לטהרנו ולקדשנו מכל זממת מצרים, שהם כל התאוות והמדות רעות והחלישות דעת והספקות באמונה והיראות נפולות (פחדים) והיאוש וכו'.

רבנו אומר בלקו"מ (כ"א), שהראש של כל אחד ואחד הוא כמו מנוחה, ויש בו שבעה נקבים, שהם שתי אזנים שתי עינים שני נקבים באף והפה, כנגד שבעה קנים שהיו במנוחה שבבית המקדש. וכל אחד צריך לשמר היטב את עיניו ואזניו ואפו ופיו, כלומר: לשמר את פיו מלהוציא שקר ואת עיניו מלראות ברע, ואת אזניו שתהיה לו אמונת חכמים לשמע דבריהם ולהאמין להם, ויהיה לו יראת שמים שהוא בחינת קדשית החטם, ועל ידי זה פניו יאירו כמו המנוחה. עד אשר שמי שסתכל בפניו, גם בלא תוכחה ובלא מוסר יתחרט בתשובה על מעשיו, רק

שיחות שאחר ספורי המעשיות (1)

א - ה'מנורה התלויה'

מעשה: אחד הלך מאביו, והיה במדינות אחרות ימים רבים אצל אחרים! - ולזמן בא לאביו! - והתפאר בעצמו: "שילמד שם אמנות גדול: לעשות מנורה התלויה" (שקורין 'הענג' לייכטער')!
 וצוה: "להתאסף כל בעלי אמנות הנה, והוא יראה להם חכמתו בזה האמנות!" - וכן עשה אביו - וקבץ כל הבעלי אמנות הזאת, לראות גדלת הבן, מה שפעל בכל הימים האלו שהיה ביד אחרים.
 והבן הוציא מנורה אחת שעשה! והיתה מגנה מאד בעיני כלם! - ואביו הלך אצלם, וביקש מאתם: "שיגלו לו האמת!" - והכרחו להודיע לו האמת: "שהיא מגנה מאד!"

והבן התפאר: "הלא ראיתם חכמת אמנותי!" - והודיע לו אביו: "שלא נראה יפה בעיני כלם!" - השיב לו הבן: אדרבא! בזה הראיתי גדלתי! - כי הראיתי לכלם 'חסרונם'! כי בזאת ה'מנורה', נמצאים ה'חסרונות' של כל אחד מה'בעלי אמנות' הנמצאים כאן!
 הלא תראה: שאצל זה, מגנה 'חתיכה זו'! אבל 'חתיכה אחרת', יפה אצלו מאד! - ואצל אחר להפך! אדרבא! זאת החתיכה' שהיא מגנה אצל חברו - היא יפה ונפלאה בעיניו! רק זאת החתיכה' מגנה! - וכן אצל כלם: מה שרע בעיני זה, היא יפה בעיני חברו! - וכן להפך!

ועשיתי מנורה זאת, מ'חסרונות' [שלכם] לבדם! - להראות לכלם: שאין להם שלמות! ויש לכל אחד חסרון! - כי מה שיפה בעיניו, הוא חסרון בעיני חברו! - אבל באמת, אני יכול לעשות כתיקונו! [מסים רבנו ז"ל]: אם היו יודעים כל ה'חסרונות' וה'נמנעים' של הדבר - היו יודעים מהות הדבר, אף שלא ראו אותו מעולם!

ב - גדולים מעשי השם

[קדם שבת חנוכה - שנת תקס"ה]

[ההשלמות בסוגרים לשיחה הנה (0 - הוא מן: א) שיחות הר"ן שו. ב) תימורה"ן עה. ג) הקדמה שניה לספרי המדות].

שינה לספרי המדות (דעת ח"ב א) - המתחיל: דע כי לכל העולמות ולכל נברא יש קומה מיוחדת וכו', למשל מין האריה וכו'. וההבדלים כלם הם רמוזים בתמונת האותיות ובצורפיהם. והזוכה להבין את התורה וכו'. - נראה לי: שזהו ענין השיחה ששמעתי מפיו הקדוש קדם שבת חנכה תקס"ה מענין הבריות של העולם).

"גדולים מעשי השם" [תהלים קיא, ב]. "אין אדם דומה לחברו, וכל הצורות היו באדם הראשון" [סנהדרין פ"ד מ"ה]! - הינו: בתבת "נעשה" אדם" [בראשית א, כו] לבד, היו נכללין כל הצורות הללו [כל מיני התמונות של כל בני אדם שבעולם]! - [וכן תבת [שם שם, כד]: "בהמה וחייה" וכו', הנאמר ב'מעשה בראשית', בזה התבה גם כן נכלל כל התמונות של כל בהמה וחייה].

וכן בשאר דברים [שאר הנבראים]. כל ה'מאורות' היו נכללין בתבת "אור" [שם שם, ג] לבד, וכן כלם, הינו: כל 'מעשה בראשית'! - ואפלו העלין של האילן, אין אחד דומה לחברו וכו'!

והאריה בענין זה הרבה מאד! - ואמר אז: שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד, בלי שום אכילה ושתייה [עין זהר בשלח סב.].! - (כי יש דברים נפלאים וחכמות עליונות ונוראות אפלו בזה העולם שיכולין לחיות בהם לבד בלי שום אכילה ושתייה)! - והאריה אז בשיחה נפלאה ונוראה! (ולא זכינו לכתבה)!

ג - הפלומפ (משאבה)

[שבועות - שנת תקס"ז]

[המעשה מ"הסוס עם הפלומפ", [נאמר ב] שבועות תקס"ז בזאסלב. תימורה"ן נט]

[ההשלמות בסוגרים לשיחה הנה (0 - הוא מן: א) תימורה"ן קנא. ב) שיח שרפי קדש הקדש ח"ג תתיד, מכתבי יד רבי נפתלי ז"ל].

[אות א] לענין שהיו מספרים מאחד (מחברינו): שהיה אז בכרך גדול של עירות העובדי כוכבים (בפעטערבורג)! - ונתעכב שם הרבה,

מחמת שְנֵדְמָה לוּ בְכָל־פַּעַם: "שֶׁעָכְשׁוּ יַפְעֵל!" - וְכֵן בְּכָל־פַּעַם
[נִדְמָה לוּ כִּכָּהֵן!] עַד שֶׁנִּתְעַכֵּב הַרְבֵּה שָׁם!

[ב'חיי־מוהר'ן' קנא, פותב מוהר'נת ז'ל: ואז באותו השנה [שנת תקס"ז], הכרחתי לנוד ממקומי מנעמריב למאהליב! - ובאותה השנה נתבלבלו כמה אנשי־ש'לומנו! רבי אברהמ'ץ היה בפטערבורג! ורבים נתבלבלו מאד! - ורבנו ז"ל בעצמו היה נע' ונד באותו השנה, בהנסיעה הגדולה וכו!]

ואמר [רבנו ז'ל]: שכן הדרך כשבאין למקומות כאלו, שְנֵדְמָה בְּכָל־פַּעַם:
"עֲתָה אֲפַעֵל! עֲתָה אֲפַעֵל! וכו' וכו'".

[אות ב] וספר מעשה: שהיה איש אחד, שלא האמין במה שאומרים העולם: "שיש לצים מסטרא־אחרא, שבאים לפעמים ומטעין בני־אדם, כמו שארע כמה פעמים!" - והוא לא האמין בזה! פעם אחת בלילה - בא אצלו 'לץ' אחד, וקראו אל החוץ: "שיצא!" - ויצא לחוץ! והראה לו ה'לץ': "שיש לו 'סוס נאה למכר!"

וירא: והנה הוא 'סוס נאה מאד!' - ושאלו [מהלץ]: "כמה אתה רוצה?" - השיב ה'לץ': 'ארבעה אדומים!' - וראה: שהוא שוה בשפי' שמונה אדומים, כי הוא 'סוס מבחר וטוב מאד!' - וקנה אצלו ה'סוס', בעד 'ארבעה אדומים!' והיה אצלו 'מציאה גדולה!' למחר הוציא ה'סוס' למכר! - ועמדו על המקח, ורצו לתן לו איזה סף! - אמר: "מסתמא אם נוהנין לי סף כזה, הוא שוה כפלים!" - ולא נתרצה!

והוליו ה'סוס' להלן! ורצו לתן לו גם כפלים כרצונו! - אמר: "מסתמא שוה יותר כפלים מזה הסף!"

וכן הוליו ה'סוס' להלן! - עד שנכנס סף מכירת ה'סוס' לאלפים! - ולא נתרצה עם אחד למכרו! כי כל מה שרצו לתן לו, אמר: "מסתמא שוה יותר בכפלים!" - עד שלא נמצא מי שיקחהו, רק ה'מלך!"

והוליו לה'מלך! - ורצה לתן לו ה'מלך' סף עצום! כי ה'סוס' הוטב מאד מאד בעיני כל! - ולא נתרצה עם ה'מלך' גם־כן! כי אמר [האיש הזה]: "מסתמא שוה יותר!" - עד שגם ה'מלך' לא קנה ה'סוס'!

[אות ג] והלך מה'מלך' עם ה'סוס' להשקותו! - והיה שם 'פלומפ' שמשם משקין! [משאבה] ועליה 'ברז' שמה שואבים מים -

וראים את זה גם כהיום באוקריינא ברחוב]. - וקפץ ה'סוס' לתוך הפלומפ, ונתעלם ואיננו! - הינו: שְנֵדְמָה לוּ כִּכָּהֵן, כִּי הָיָה 'מַעֲשֵׂה־לְצִיִּים' כֹּל הָעֲנָן שֶׁל ה'סוּס'!

וצעק מאד על־זה: - ונתקבצו אליו בני־העולם לקול זעקתו, ושאלו אותו: "מה אתה צועק?"! - השיב: שה'סוס' שלו קפץ לתוך ה'פלומפ'! - והכו אותו [להאיש הזה] "הפה ופצו" [לשון הפתוב מלכים־א כ, לז], כי נדמה ל'משגע'! - כי נקב הפלומפ' צר מאד, ואיך אפשר שיקפץ ה'סוס' לשם!?

וראה: שמפין אותו! והוא נראה כמשגע! - ורצה לילך משם! - בתוך שרצה לילך משם, והנה ה'סוס' מתחיל להושיט ראשו מתוך ה'פלומפ'! - והתחיל [האיש הזה] לצעק שנית: "אהה. אהה!" - מחמת שְנֵדְמָה לו: "שייש שם 'סוסו'!"

ונתקבצו שוב אצלו בני־העולם, והפו אותו שנית! כי הוא 'משגע' כנ"ל! - ורצה שוב לילך משם! - כיון שרצה לילך, והנה מושיט שוב ה'סוס' את ראשו מן ה'פלומפ'! - והתחיל [האיש] לצעק עוד כנ"ל! - ונתקבצו שוב אליו! והכוהו כנ"ל!

[אות ד] (הנמשל הוא): כף: ה'סטרא־אחרא' מטעה את האדם בכל־פעם, על לא דבר, ב'שקר־גמור' שאין בו ממש! - והוא נסת אחריה, והולך אחריה! - ונדמה לו בכל־פעם: "שירויח יותר! וימלא תאוותו יותר!" - ורץ אחריהם כמה עתים! - ופתאם נתעלמו! ובורחים ומסתלקים ממנו כל ה'תאוות'!

כאשר מזדמן לפעמים: שה'תאוות' מסתלקים קצת! וכאשר האדם רוצה לפרד מהם, אזי חוזרים ומושיטים ראשם! והוא חוזר ורודף אחריהם! - וכן מתנהג להלן: שתכף שמושיטים ראשם, הוא חוזר לרדף אחריהם! - ולא באר הענין יותר! - והבן היטב!

ד - מעשה בצדיק גדול מאד

מעשה בצדיק אחד! שהיה צדיק גדול מאד, שיצא מתאוה הידוע לגמרי לגמרי כראוי בשלמות! - ועלה לעולמות עליונים! וראה שמונח ב'יורה, חתיכות בשר ועצמות! - ושאל: "מה זאת?"! - והשיבו לו: "שזאת היתה אשה 'פת־תאר'! ועל־כן, מחמת שהיתה וכו' לעברה, על־כן וכו' [מגיע לה זאת]!

[אמר רבנו ז'ל]: ומזה ראוי לראות גנות תאוה הזאת, אם חותכין אותה לחתיכות חתיכות, האם יהיה שיף התאוה וכו'!

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מהשיחות שאחר ספורי מעשיות - (1)

- כי רצה להשתמש בזה לצרכו
- כי כל מה שרצו ליתן לו, אמר מסתמא שוה יותר כפליים מזה
- י. למה לא קנהו המלך בעצמו?
 - כי לא היה נאה בשביל המלך
 - כי המלך לא רצה לשלם יקר
 - כי האיש אמר מסתמא שוה יותר
- יא. מה קרה להסוס כשהאיש הלך להשקותו?
 - נדמה לו שקפץ הסוס לתוך הפלומפ (משאבה) ונתעלם ואיננו
 - הסוס ברח
 - נדמה לו שנפל ומת
- יב. למה הכו בני העולם את האיש הכה ופצוע?
 - כי היה צועק בקול גדול
 - כי הוא הכה לסוס
 - כי נדמה למשוגע - כי נקב הפלומפ צר מאוד וא"א שיקפוץ הסוס לשם
- יג. מה ראה האיש כשרצה לילך משם?
 - שהסוס מת במקום
 - שהסוס עומד במקומו
 - שהסוס מתחיל להושיט ראשו מתוך הפלומפ
- יד. מה עשה האיש כשראה זה?
 - התחיל לבכות
 - התחיל לרקוד ולשמוח
 - התחיל לצעוק שנית
- טו. מתי והיכן סיפר רבינו את הסיפור הזה?

(עיין בחיי מוהר"ן אות ג"ט)

 - פסח תקס"ז בברסלב
 - שבועות תקס"ז באומן
 - שבועות תקס"ז בזאסלב

טז. מה אומר רבינו *אשר אפסר אפסר* מהסיפור הזה?

- א. באיזה אומנות התפאר הבן שלמד שם?
 - סנדלרות
 - ליטוש יהלומים
 - לעשות מנורה התלויה
- ב. את מי צוה להביא לראות את אומנתו?
 - את כולם מקטן ועד גדול
 - את כל בעלי אַמניות
 - את בעלי אַמניות מאותו אַמנות שהתפאר הבן בזה
- ג. האם מה שהראה להם מצאה חן בעינם?
 - בוודאי
 - היתה מגונה מאוד בעיני כולם
 - לחלקם מצאה חן, ולחלקם לא
- ד. איזה חלק היה מגונה בעינם?
 - אצל כולם היה מגונה חלק אחד
 - כולו היה מגונה אצל כולם
 - אצל כל אחד היה מגונה חתיכה אחרת
- ה. השלם את דברי רבינו "שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד"?
 - עם קצת אכילה ושתיה
 - עם מיעוט שינה
 - בלי שום אכילה ושתיה
- ו. למה האחד התעכב בכרך גדול של עירות העכו"ם?
 - כי פעל שם הרבה דברים
 - כי היה נדמה לו בכל פעם שעכשו יפעל
 - כי אמרו לו בכל פעם שעכשו יפעל
- ז. מה הראה הלץ לאיש אחד בחוץ?
 - שיש לו סוס נאה למכור
 - שיש לו חמור נאה למכור
 - שיש לו גמל נאה למכור
- ח. בכמה אדומים קנהו מהלץ?
 - 8 אדומים
 - 42 אדומים
 - 26 אדומים
- ט. למה לא נתרצה האיש למכרו?
 - כי הציעו לו רק 2 אדומים

אשרינו שאנו זוכים ללמוד את ספורי רבינו הק' - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72